

FESTIVAL DOBRÝCH SKUTKŮ

PRŮHO
ZENICE

ŠKOLNÍ ČASOPIS O LIDECH, KTEŘÍ MĚNÍ SVĚT KOLEM NÁS K LEPŠÍMU ♥

ČERVEN 2026

ZDARMA

Každý skutek
se počítá.

Společně
tvoříme lepší
svět

Dobré skutky
nás spojují.

♥ Příběhy a zkušenosti žáků, kteří pomáhají druhým.

SKUTEČNÉ
PŘÍBĚHY

Co pro druhé
udělali naši spolužáci
a kamarádi.

INSPIRACE
KOLEM NÁS

Nápady a tipy,
jak i ty můžeš
přispět.

ROZHOVORY
& ZÁŽITKY

Rozhovory, zážitky
a zkušenosti přímo
od dětí.

FOTO &
REPORTÁŽE

Fotky z akcí,
které pomáhají
a dávají smysl.

Malý skutek může mít velký dopad. ♥

Každý školní rok přináší spoustu zážitků, nových zkušeností i společných projektů. Letos jsme se ale rozhodli zaměřit ještě na něco důležitějšího - na neziskovou pomoc druhým. Právě proto vznikl celoroční Festival dobrých skutků, který spojil žáky, učitele i rodiče v myšlenku dobrovolnictví, solidarity a vzájemné podpory.

Festival jsme zahájili charitativním během NADOTEK na podporu organizace DEBRA, která pomáhá lidem s nemocí motýlích křídel. Část účastníků běžela na školním oválu, další vyrazili do zámeckého parku, ale důležitější než sportovní výkon byla chuť pomoci. Díky všem běžcům a podporovatelům se podařilo vybrat krásných 12 680 Kč, které putovaly na podporu dětí a dospělých žijících s tímto náročným onemocněním.

Během podzimu se žáci také dozvěděli více o tom, co nemoc motýlích křídel znamená v každodenním životě a proč je důležitá ohleduplnost, pomoc i obyčejná lidská laskavost. Součástí projektu byla i přednáška zástupkyně organizace DEBRA, která dětem přiblížila, jak konkrétně mohou podobné projekty pomáhat rodinám po celé republice.

Festival dobrých skutků ale rozhodně nebyl jen o jedné akci. Během celého roku se jednotlivé třídy zapojovaly do vlastních dobrovolnických projektů, pomáhaly ve svém okolí a hledaly způsoby, jak udělat radost druhým. Příběhy, zážitky a reportáže z těchto aktivit tvoří obsah výjimečného časopisu, který právě držíte v rukou.

DEBRA

I malý skutek může změnit velký svět.

DEN LASKAVOSTI NA 1. STUPNI...

*když děti samy ♥
rozdávají radost*

Mezinárodní den laskavosti, který každoročně připadá na 13. listopad, se na 1. stupni naší školy proměnil v den plný dobrých skutků, nápadů a radosti. V rámci celoročního projektu Festival dobrých skutků si žáci sami vybírali, jakým způsobem potěší své okolí, a své nápady také sami uskutečnili. Každý ročník 1. stupně pojal tuto akci po svém, všechny ale spojovala stejná myšlenka – udělat někomu radost a ukázat, že laskavost má své místo v každém dni.

Prváčci se na Den laskavosti připravovali už od začátku školního roku. Každý den pracovali s Laskavým kalendářem, který je vedl k drobným skutkům dobra – k poděkování, pomoci druhým nebo třeba obyčejnému úsměvu. Na samotný Den laskavosti se rozhodli potěšit neznámé kolemjdoucí v Průhonicích. Namalovali kamínky, připsali na ně milé vzkazy a povzbudivá slova a poté je rozmístili na různá místa v okolí. S nadšením si představovali, kdo jejich kamínek najde a komu vykouzlí úsměv na tváři.

Žáci druhého ročníku se rozhodli udělat radost dětem z Mateřské školy v Průhonicích. Připravili pro ně zábavná stanoviště plná her, úkolů a objevování. Malí návštěvníci si mohli vyzkoušet počítání lesních plodů, hledání zvířecích stop, programování včelky Bee-Bot, rozlišování správného chování ke kamarádům nebo stavění originálních staveb z kostek. Druháci si všechny aktivity sami navrhli i připravili a s velkým nasazením se ujali role průvodců i pomocníků. Největší odměnou jim byla radost dětí z mateřské školy i příjemný pocit ze společně stráveného času.

Třeťáci se rozhodli poděkovat těm, kteří se každý den starají o chod školy a o jejich spokojenost. S velkým zájmem vyráběli přáníčka pro všechny zaměstnance školy – pro učitele, vychovatele, asistenty, kuchařky, pana školníka, recepční i pracovníky, kteří pečují o čistotu a příjemné prostředí školy. Svými přáníčky chtěli vyjádřit vděk a připomenout, že laskavost může mít podobu milého slova, úsměvu i obyčejného poděkování. Přáníčka potěšila obdarované po celé škole a dětem ukázala, že i drobné gesto může přinést velkou radost.

Věnovat svou laskavost dětem, které potřebují pomoc, podporu a bezpečné zázemí se rozhodli žáci čtvrtého ročníku. Při návštěvě pražského Klokánku nepřivezli jen sbírku hraček a deskových her, kterou sami s nadšením uspořádali, ale především chuť věnovat svůj čas, pozornost a společnost. Už během příprav se seznamovali s tím, jak Klokánek funguje a komu pomáhá, a brzy pochopili, že skutečná pomoc může mít mnoho podob – od konkrétní materiální podpory až po obyčejnou lidskou blízkost. Právě proto jejich návštěva nebyla jen předáním darů, ale především setkáním, které dětem přineslo radost, sdílený čas i pocit, že na ně někdo myslí. Čtvrtáci si z této zkušenosti odnesli důležité poznání, že charita není jen o věcech, které darujeme, ale hlavně o ochotě vnímat potřeby druhých a aktivně jim pomáhat. Návštěva v nich zanechala silný dojem a ukázala jim, že pomáhat může být nejen důležité, ale i přirozené a radostné. Už teď proto přemýšlejí, jak by mohli Klokánek podpořit znovu – ať už další návštěvou, novou sbírkou nebo zapojením do dalších charitativních aktivit.

Žáci 5. A se v rámci projektu rozhodli podpořit výcvik asistenčních psů pro osoby se zdravotním postižením. S nadšením šli originální plyšové pejsky z ponožek, tzv. „Pestrouše“, a při tom si procvičili jemnou motoriku i trpělivost.

V rámci projektu Rok laskavých skutků se děti z 5. B rozhodly potěšit babičky a dědečky v domovech seniorů. Epidemiologická situace na podzim této bohubilé činnosti zabránila, protože jejich zdraví je přednější. Páťáci se ale nedali a průhonickým seniorům vyrobili vánoční přáníčka s motivem andělů, kteří je měli nejen potěšit, ale i ochraňovat.

“
Pestrouši šli do prodeje a 100 % výtěžku putuje na výcvik asistenčních psů. Komu se Pestrouš příliš nepovedl nebo se ho rozhodl ponechat, přispěl na výcvik asistenčních psů přímo. Děti tak poznaly, že i malý dobrý skutek může mít velký význam.
”

CO ŘÍKAJÍ NAŠI ŽÁCI?

“
„Zjistil jsem, že i malá pomoc může mít velký dopad.“
”

“
„Nejvíce mě potěšilo, když někdo měl radost z toho, co jsme pro něj udělali.“
”

Den laskavosti na 1. stupni tak znovu ukázal, že laskavost má mnoho podob. Někdy je to kamínek s milým vzkazem, jindy pomoc mladším kamarádům nebo poděkování těm, kteří bývají často v pozadí. Všechny tři ročníky spojila chuť udělat něco hezkého pro druhé – a právě v tom byla síla letošního Dne laskavosti.

„Festival nás naučil, že společně dokážeme víc!“

Třídní učitelky a učitel prvního stupně

6.A

KDYŽ VÁNOCE SPOJUJÍ VI. A mezi seniory

Na pondělí 8. prosince 2025 jen tak nezapomeneme. A co že se tak významného dělo? Naše třída VI. A se spolu s třídní učitelkou a paní asistentkou vydala v rámci celoškolního projektu Festival dobrých skutků na návštěvu do Domova seniorů Chodov. Naším cílem bylo v předvánočním období potěšit jeho obyvatele, strávit s nimi čas a propojit náš dětský svět se světem starší generace.

Musíme přiznat, že jsme se ráno cítili trochu nervózně. Přestože jsme měli pro „babičky“ a „dědečky“ připravený program, který jsme společně vymýšleli a ladili několik třídnických hodin, nebylo jisté, jak bude setkání probíhat a jestli si vlastně budeme rozumět. Tyto obavy ale rychle zmizely, když jsme vstoupili do velké společenské místnosti a přivítaly nás laskavé a očekáváním rozzářené tváře seniorů a pracovnic domova. Atmosféra se během chvíle uvolnila a my jsme si uvědomili, že k sobě máme mnohem blíže, než jsme si mysleli, a že skutečně platí rčení: „Věk je jen číslo.“

“

Připravili jsme si pestrý program, do něhož se mohli zapojit všichni, kteří se přišli podívat. Ve skupinkách jsme si povídali o Vánocích – o tom, jak se slavily dříve a jak oslavy probíhají v našich rodinách nyní, o tom, co nechybělo na štědrovečerním stole, jaké dárky lidé dostávali a jaké tradice dodržovali. Bylo zajímavé dozvědět se, co se změnilo a co naopak zůstalo stejné. Smáli jsme se, když jsme zjistili, že o některých věcech máme úplně rozdílné představy a v jiných se ani trochu nelíšíme. Toto povídání plné emocí pro nás bylo pomyslným listováním živou učebnicí dějepisu, ale mnohem barevnější a lidštější. Následovalo společné tvoření obrázků s vánoční tematikou, na které jsme zapisovali svá přání a vzpomínky. Tato „umělecká díla“ jsme si pak odnesli jako krásnou památku na společně strávené dopoledne.

”

„Jsem strašně rád, že jsem tam byl a udělal jsem někomu radost.“ Denis

„Bylo to hezké pomáhat lidem a trávit s nimi den.“ Adéla

„Bohužel jsem se akce nemohla zúčastnit, ale z vyprávění mých spolužáků to muselo být skvělé a zábavné. Věřím, že to moje spolužáky zahřálo u srdce.“ Liliana

Na setkání nezapomeneme!

Tak jsme to zvládli! Bude se nám ale stýskat...

„Tak kluci, co tam ještě namalujeme?“

Hudební nástroje do rukou, naladit hlasivky a už se vezeme na vlně koled.

Součástí programu byl i vánoční kvíz, který jsme si pro seniory připravili. Moderátorky Eliška, Terka, Noemi a Valča by mohly konkurovat profesionálkám z televizních soutěží – byly skvělé, bezprostřední a nezalekly se ani drobných technických problémů. Nekriticky musíme konstatovat, že soutěž pobavila všechny zúčastněné a ukázala, že každý máme co nabídnout – ať už znalosti či životní zkušenosti. K velké radosti a nadšení také přispělo předávání dárků. Každý senior od nás dostal malého andílka pro štěstí, vytištěného na 3D tiskárně spolužákem Denisem Dvořáčkem, doplněného o sladkou pozornost. Upřímná radost a údiv klientů nad tím, co moderní technologie dokážou, pro nás byly tou největší odměnou. Potěšilo nás také cukroví, které nám připravily místní paní kuchařky.

Velmi silným momentem společného setkání bylo závěrečné zpívání vánočních koled za doprovodu kytary, jež jsme se seniory obohatili hraním na další rozličné hudební nástroje. Když jsme viděli, jak zpívání naše hostitele baví a jak se nestydí, tak jsme též odhodili stud a pustili se do hraní a zpěvu s větším nadšením. Hudba nás ještě více propojila a vytvořila krásnou, sváteční atmosféru.

Dopoledne uteklo rychleji, než jsme čekali. Loučení bylo plné úsměvů, vřelých slov i dojetí. Ze setkání jsme si odnesli nejen hezké zážitky, ale i důležité zjištění, že i když nás mohou dělit desítky let, lidská blízkost, sdílení a obyčejný rozhovor mají obrovskou hodnotu. Uvědomili jsme si, že někdy stačí málo – zastavit se, věnovat čas (nejen) svým blízkým a být spolu. A to nejen o Vánocích.

CO JSME SPOLU ZAŽILI?

Zpívali jsme písničky a koledy...

Vyráběli jsme a předali dárky - andílka pro štěstí...

Povídali jsme si a poslouchali příběhy, společně jsme kreslili vánoční přání...

Došlo i na hraní karet a společenských her. Hráli jsme společně vánoční kvíz...

Společné zpívání a hraní mělo neopakovatelnou atmosféru.

Seniorům jsme ve zpěvu koled zdatně sekundovali.

„Kluci, s tím stromkem mi musíte pomoci!“

Radost z našich andílků pro štěstí byla upřímná.

Velkou radost nám následně udělal i děkuvný e-mail od pracovníků domova, kteří ocenili náš program a projevíli zájem o další spolupráci. Ta se z časových a organizačních důvodů již bohužel neuskutečnila. Věříme však, že si k „naším“ seniorům v příštím školním roce cestu opět najdeme.

6. B

FESTIVAL DOBRÝCH SKUTKŮ

6. B pomáhala v botanickém ústavu

V rámci celoškolského projektu Festival dobrých skutků se žáci třídy 6. B zapojili do smysluplné pomoci v areálu Botanického ústavu AV ČR v Průhonicích. Celý den strávili prací na zahradě, kde si vyzkoušeli, jak náročná, ale zároveň přínosná může být péče o rostliny. Celou akci navíc provázelo krásné slunečné počasí, které přispělo k příjemné atmosféře a dobré náladě všech zúčastněných.

CO JSME DĚLALI?

- ✓ pleli jsme záhony a kypřili půdu
- ✓ sázeli jsme letničky a zalévali rostliny
- ✓ rozvázeli jsme mulčovací kůru k pivoňkám
- ✓ povídali jsme si o rostlinách a přírodě
- ✓ pikýrovali jsme malé rostlinky

“

David: „Naučil jsem se něco zábavnou formou. Bavilo mě spolupracovat. Libilo se mi prostředí.“

Vojta: „...byla to zábava a mohl jsem si vyzkoušet, jaké to je tam pracovat.“

Eliška: „Hodně práce, zábavné, pěkné květiny.“

Sarah: „Vyčistila jsem si hlavu. Užila jsem si to.“

Alex: „...pracovali jsme, hezké, sázeli jsme semena, dlouhé...“

Amélie: „... každý s něčím pomohl, viděli jsme krásné květiny jako třeba tulipány. Já jsem konkrétně hnojila pivoňky, trhala plevel a zalévala květiny. Za odměnu jsme všichni dostali tulipánek.“

Kája: „Moc mě to bavilo.“

”

Chlapci se pustili do fyzicky náročnější práce – rozvezli tři valníky mulčovací kůry k pivoňkám, čímž pomohli zlepšit podmínky pro jejich růst. Dívky se věnovaly především jemnější zahradnické práci: pletly záhony, sázely letničky a některé z nich si vyzkoušely i pikýrování malých rostlinek. Nechyběla ani pravidelná závlivka, bez které by nově vysazené rostliny jen těžko prospívaly.

Kromě praktických činností si žáci odnesli i nové znalosti. Dozvěděli se, co všechno rostliny potřebují ke svému růstu – od světla a vody až po kvalitní půdu a péči člověka. Zároveň pochopili, jak důležitou roli hrají rostliny v přírodě, například při tvorbě kyslíku, ochraně půdy nebo jako domov pro mnoho organismů.

Velkým přínosem celého dne bylo také to, že žáci mohli strávit čas mimo školní lavice. Společná práce na čerstvém vzduchu posílila nejen jejich vztah k přírodě, ale i vzájemnou spolupráci. Příjemná atmosféra, dobrá nálada a možnost učit se jinak než ve třídě, udělaly z tohoto dne výjimečný zážitek.

Iva Chudomelová (třídní učitelka)

“

Adam, Dan: „... moc práce ...“

Ema: „Pomáhali jsme, všichni byli milí...“

Filip: „Vzájemná pomoc, moc se mi to líbilo.“

Majda: „Dopoledne bylo - hezké, slunečné, vtipné a pracovní...“

Amálie: „Měli tam moc krásné tulipány. Pouštěly jsme si tam písničky a povídaly si s paní učitelkou.“

”

Žáci 6. B

Příběhy žáků, kteří rádi pomáhají druhým.

6. C

RADOST I DŘINA U KONÍ

Dobrovolnictví je světový fenomén, ke kterému bychom měli mladou generaci vést. Zkusili jsme to... A vida, ono to funguje! I žáci naší školy dokážou mít radost z nezištné pomoci druhým.

Parta ze 6. C se rozhodla, že po zářijovém charitativním běhu by během jarní fáze Festivalu dobrých skutků chtěla pracovat manuálně, ideálně u zvířat. Kde kdo by si představil venčení pejsků, pomoc v útulku... Ale to my ne. My se vydali do Jezdecké školy Kocanda.

Milovníci koní říkají, že svět je nejkrásnější ze sedla. Možná ano, ale také dobře vědí, že starat se o koně je pěkná dřina. A tu jsme si s chutí vyzkoušeli. S vervou jsme se vrhli na uklízení koňských koblížků (ano, tak to hezky se říká koňským hovínkům), čištění stájí, vymetání pavučin, mytí žlabů či opravu ztrouchnivělého plotu ohrady. Práce to byla často náročná, občas ne zrovna voňavá, ale o to krásnější bylo pozorovat, jak žáky baví, jak se rádi učí a zkoušejí věci, které předtím nikdy v životě nedělali.

Koně se nám odvděčili svou přízní, zájmem a ochotou nechat se pohladit. Někteří z nás poprvé v životě pocítili místo respektu a strachu náklonnost k těmto majestátním zvířatům.

Věřím, že jsme zaseli semínko lásky nejen ke koním, ale především k dobrovolnictví, k ochotě udělat něco pro druhé bez očekávání odměny. Podle reflexí žáků se zdá, že ano.

Dagmar Holanová, třídní učitelka

“

Dima: „ Byl to nádherný zážitek, líbily se mi různé aktivity a chtěl bych to zažít ještě jednou.“

”

Společně tvoříme lepší svět kolem nás.

Bohdan: „Byl jsem poprvé tak blízko koní, dokonce jsem jednoho pohladil. Jsem rád, že jsme jako třída pomohli.“

Vojta: „Jsem rád, že nám umožnili vyzkoušet si práci na farmě.“

Emma: „Líbilo se mi, že jsem měla na konci dobrý pocit, že jsem někomu pomohla.“

Anička: „Poprvé jsem byla přímo u několika koní najednou.“

Nikolka K.: „Moc mě bavilo, jak jsme čistili stáje.“

Natka: „Poprvé jsem sbírala koňská hovínka. A docela mě to bavilo.“

Emil: „Bylo dobré, že tam nebyli jen koně, ale třeba i kočky a slepice.“

Tobiáš: „Den byl super, byla to dobrá zkušenost.“

Jáchym: „Byl to skvělý zážitek. Poprvé jsem si sáhl na koně. Určitě bych se tam někdy vrátil, na tuto akci nikdy nezapomenu.“

Adoptuj Vánoce: když se pomoc mění v zážitek

Adam (VII. A):

Co se ti na akci líbilo nejvíc?

„Asi to, že jsme si ty pejsky mohli pohladit a být s nimi. Bylo vidět, že jsou rádi za kontakt. A bylo super, že si některé z nich lidi rovnou odvedli domů.“

Emma (VII. A):

Jaký sis odnesla pocit?

„Bylo to hodně dojemné. Nejvíc se mi líbilo, že jsme mohli pomoci opravdu konkrétně. A taky že dva pejsci našli rodinu.“

A právě takové chvíle mají smysl.

Žáci VII. A a třídní učitelka Alexandra Cihlářová

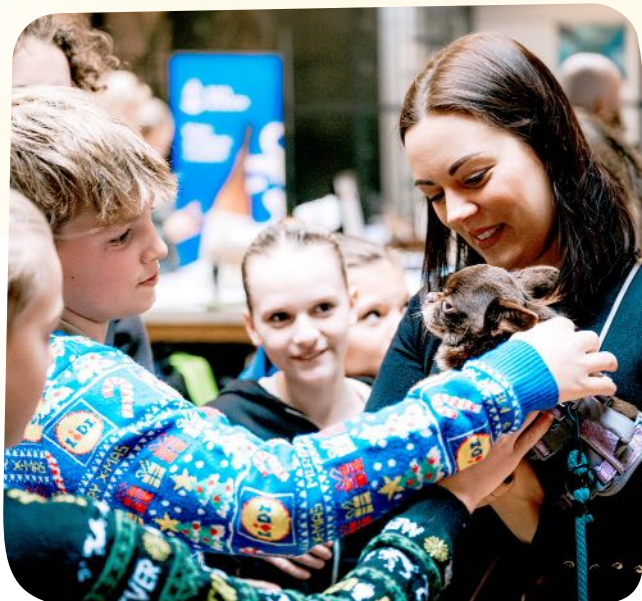
KDYŽ POMOC OŽIJE: VII. A pomáhá pejskům v nouzi

Třída VII. A se v letošním školním roce zapojila do dobročinné spolupráce s organizací **THE CARING CLUB**, která dlouhodobě podporuje zvířata v nouzi, zejména pejsky z útulků. Cílem této aktivity nebylo jen shromáždit materiální pomoc, ale především přiblížit žákům význam solidarity, empatie a odpovědného přístupu k živým bytostem.

Během několika týdnů se do sbírky zapojili nejen žáci, ale i rodiče a další podporovatelé školy. Na recepci postupně přibývaly deky, krmivo, hračky i další potřebné věci, které mohou pejskům v útulcích zpříjemnit jejich každodenní život.

Vyvrcholením celé aktivity byla účast na dobročinné akci „Adoptuj Vánoce“, která se konala v neděli 7. prosince 2025 ve Vnitrobloku v pražských Holešovicích.

Na místě měli žáci možnost setkat se s pejsky z útulků „naživo“. Mohli si s nimi hrát, mazlit se a poznat jejich příběhy. U každého pejska byly k dispozici informace o jeho povaze, minulosti i potřebách, což návštěvníkům umožnilo lépe pochopit, čím si tato zvířata prošla.

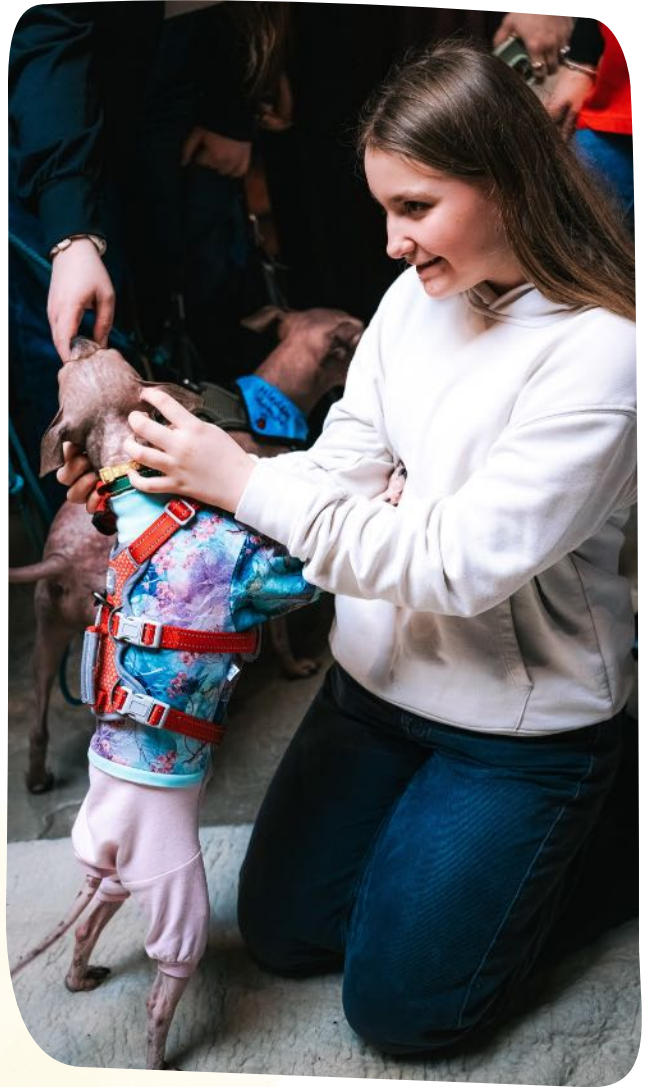
Pomoc, která má konkrétní podobu

Součástí akce byl také prodej drobných předmětů, jehož výtěžek putoval na podporu útulků. Nechyběla ani možnost přispět finančně nebo zvážit adopci některého z pejsků. Právě to se během akce skutečně podařilo – dva pejsci našli nový domov.

Pro žáky VII. A to byl silný a autentický zážitek. Pomoc už pro ně nebyla jen abstraktní pojem, ale konkrétní čin, který měl okamžitý dopad. Nejlépe to vystihují reakce některých zúčastněných.

JAK MŮŽE POMOCI KAŽDÝ?

- adoptovat
- darovat potřebné věci
- šířit povědomí
- chovat se zodpovědně

“

Pomáháme dál

Zapojení do této aktivity ukázalo, že i malá pomoc může mít velký význam. Pro žáky VII. A se stala tato zkušenost nejen zajímavým zpestřením školního roku, ale především důležitou lekcí lidskosti.

”

7. B

SEDMÁCI POMÁHALI PROBUDIT VELTRUSY DO NOVÉ SEZÓNY

V pondělí 20. dubna se třída 7. B v rámci celoškolského projektu Festival dobrých skutků vypravila na místo, kde se tradiční hodnoty mísí s dnešní scénérií, architekturou a lidskou péčí – na zámek Veltrusy. Jejich výlet však nebyl obyčejnou exkurzí, neboť se stal smysluplným prvkem zážitkové pedagogiky, jejímž cílem je ukázat, že i malé ruce dokážou velké věci.

Navzdory chladnému a proměnlivému počasí se všichni pustili do údržby zámeckého areálu pro nadcházející turistickou sezónu s úsilím, které potěší nejednoho zahradníka či kastelána. Práce to byla poctivá, chvílemi náročná a rozhodně ne jen symbolická.

Dotýkat se historie

Veltrusy zažily mnohé. Například povodeň v roce 2002, kdy voda zaplavila velkou plochu areálu a poškodila nejen park, ale i samotné objekty. Revitalizace trvala roky a dodnes pokračuje. Pomáhat takovému celku znamená stát se alespoň na chvíli součástí jeho příběhu. Zámek nechal vybudovat rod Chotků jako reprezentativní venkovské sídlo, ale zároveň jako prostor pro setkávání, vzdělávání a inspiraci.

Snad si to žáci ani neuvědomovali, ale stali se dílem dlouhé etapy obnovy této lokality, a to není málo – komplex je rozsáhlý a starost o něj nikdy nekončí. Nejen proto se pomoc mladých dobrovolníků stala vítaným oživením jarních příprav. Jednotlivé skupinky plely záhony, odhrabávaly suché zbytky rostlin a přerostlý plevel, kypřily půdu připravenou pro výsadbu nových květin, čistily spáry historické dlažby a odklízely uvolněné zbytky poškozeného kamenného povrchu. Dále obnovovaly staré mostky, o tuto aktivitu byl největší zájem. Zřejmě měla (především pro kluky) určitý punc adrenalinu, protože každého lákalo svést se terénním vozidlem.

*Když se dějiny setkají
s dobrými skutky*

Otevřená prostranství skrývají i drobná tajemství. Podle legendy prý střeží vstup do symbolického světa krajiny, který má vést k zamyšlení nad přírodou, životem i sebou samým. Park totiž nebyl vytvořen jen k procházkám, byl promyšlen jako živoucí exteriér osvícenství. A tak se mohlo stát, že zatímco se všichni věnovali zadaným úkolům, procházeli tam, kde se kdysi vedly rozhovory o vědě, společnosti i budoucnosti Evropy. Možná právě proto se povinnosti v takovém prostředí plní trochu jinak než jinde.

Již brzy bude také některý z návštěvníků kráčet těmito místy, zastaví se u mostu se sfingami, projde alejí nebo usedne na lavičku, ale rozhodně ho nenapadne, že někdo z té podceňované generace Z zde zanechal svou stopu, a to je na dobrých skutcích to nejhezčí – často nejsou vidět, ale přesto zůstávají. Byl to způsob, jak ukázat, že činnost nemusí být vždy zisková, aby byla důležitá. Náš den se stal skromným, avšak skutečným příspěvkem k zachování kulturního dědictví, které tu stojí už více než tři století. A přesně díky podobným dnům tu bude stát i pro další generace – pro nás.

Lukáš Novák, třídní učitel

Veltrusy vlastními slovy...

A jak vnímali svůj příspěvek pro Festival dobrých skutků sami žáci? Zde je pár autentických a upřímných reakcí těch, kterých se tato „výprava“ týkala nejvíce:

„Já si myslím, že to docela pomáhá si uvědomit, jaké to je pracovat rukama celý den.“
(A. Parshyna)

„Pro budoucí generace, aby se mohly kochat krásou české historie. Obohatilo to i mě jako třeba to, že Žofie Chotková často trávila čas ve Veltrusích, a depresivní projekt Lebensborn.“
(D. Archontidis)

„Naučilo mě to dělat věci pečlivě a soustředit se.“
(E. Jaká)

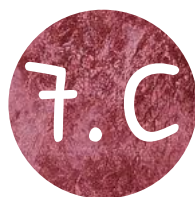
„Abychom jim pomohli a udělali radost. Byla zábava, ale jídlo bylo studené i z mikrovlnky.“
(M. Volf)

„Zážitky a poznávání věcí, nové pracovní techniky, ale hlavně mám na co vzpomínat.“
(E. Plocková)

„Zlepšujeme si kolektiv a zároveň pomáháme lidem.“
(A. Blažková)

„Nejvíce se mi líbilo čištění mostů. I práce může být zábava.“
(A. Brückler)

NA NÁVŠTĚVĚ U SENIORŮ V HORNÍCH JIRČANECH

A protože volný čas můžeme trávit i tím, že uděláme někomu radost, s někým si popovídáme, někoho pobavíme, s někým něco vytvoříme nebo prostě jen naší přítomností, tak jsme jednoho slunečného dubnového dne vyrazili s dětmi do Rezidence U lesa, kde se nachází pečovatelský dům s obyvateli seniorského věku.

Hned v úvodu jsme obdivovali prostředí, ve kterém místní senioři žijí. Rezidence se nachází na úplném konci obce Horní Jirčany a její moderní styl vyniká svou elegancí, vzdušným prostorem i překrásným okolím.

„Byl to pěkný den a myslíme,
že jsme udělali někomu radost.“

CO JSME SI ODNESLI?

- ✓ že i malý dárek může potěšit
- ✓ že naše společnost má smysl
- ✓ že rozdíly mezi generacemi nejsou překážkou
- ✓ že jsme měli příležitost se naučit empatii

Hned v úvodu jsme obdivovali prostředí, ve kterém místní senioři žijí. Rezidence se nachází na úplném konci obce Horní Jirčany a její moderní styl vyniká svou elegancí, vzdušným prostorem i překrásným okolím.

“

Jako první si děti zvolily aktivitu s papírovými talíři, kdy zvuk do sebe klapajících papírových talířků doplnil hudbu a byla bez problémů proveditelná vsedě, aby se mohli zúčastnit všechny babičky i dědečkové. Stěžejní aktivitou byla pak výroba dvou jarních věnců, do které se zapojili úplně všichni bez výjimky. Babičky barvily, děti přidržovaly, podávaly, máčely štětce a doplňovaly barvy, dědové pak s pomocí lepili nabarvené kytičky a i ti, kteří se v počátku obávali, zda to zvládnou, měli velkou radost z konečného výsledku.

”

Velmi nás potěšily vzpomínky na jejich školní docházku a vyprávění o škole v Průhonících v dobách, kdy byla „měšťanka“ na zámku. Dokonce hned dvě z obyvatel Rezidence zde chodily do školy.

Návštěva sedmáků v Rezidenci U lesa byla velmi silným zážitkem pro všechny zúčastněné. Pro děti to byla příležitost učit se empatii, respektu a úctě ke starším generacím. Tento krok k propojování generací ukázal, jak moc mohou obě strany obohatit jeden druhého a jak důležitá je vzájemná podpora ve společnosti.

Hana Helcl Hoffmannová, třídní učitelka

Největší odměnou nám na konci bylo vyslovené přání, abychom rozhodně znovu přišli na návštěvu.

8. r.

8. ROČNÍK POMÁHÁ

Jedním z prvních úkolů byla příprava plakátů pro benefiční koncert „Kalich plný naděje“. Žáci vytvořili poutavé propagační materiály, které byly vyvěšeny po škole a na dalších místech v okolí jejich domovů a pomohly upozornit na koncert podporující nemocné a handicapované lidi. Do akce se zapojily také paní učitelky, které koncert osobně podpořily svou účastí. Velmi silným a emotivním momentem se stalo tvoření a posílání vánočních přání handicapovaným dětem, které potřebují povzbuzení a podporu, a to hlavně o svátcích. Osmáci napsali milé a povzbuzující vzkazy a sami obdrželi dopisy plné krásných slov a poděkování. Pro mnohé z nich to byl nezapomenutelný zážitek, který ukázal, jak velkou sílu mohou mít obyčejná milá a upřímná slova.

Velký úspěch zaznamenal také školní vánoční jarmark. Žáci vytvořili poutavé propagační materiály, které byly vyvěšeny v prostorách školy a na dalších místech v okolí jejich domovů. Pomohli tak upozornit na koncert podporující nemocné a handicapované lidi. Díky ochotě návštěvníků a velkému nasazení všech zúčastněných se podařilo vybrat krásných 2000 korun. Tyto peníze byly následně slavnostně předány ředitelce nadace Lucii Křížkové, která v únoru poctila naši školu svou návštěvou. V rámci této návštěvy dětem řekla vše o činnosti organizace „Dobrý skutek“. Šek putoval na dobrou věc, kdy žáci 8. ročníku sami rozhodli, kterým dvěma dětem půjdou peníze na pomoc, kterou potřebují.

Osmáci tímto rozhodně neskončili. Ve své pomoci pokračovali tvorbou omalovánek s velikonoční tematikou a výrobou klíčenek na 3D tiskárně, které potěšily účastníky dětského dne pořádaného organizací „Dobrý skutek“.

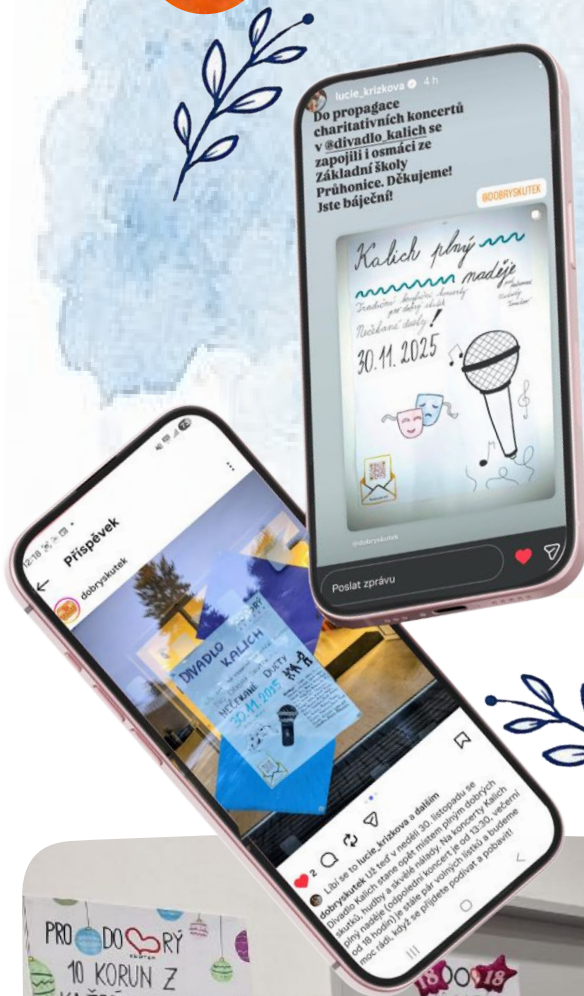
Toto úsilí bylo navíc oceněno. 8. ročník postoupil do finále charitativní akce „Dětský čin roku“. Ačkoliv jsme nezískali ocenění, přesto se cítíme jako vítězové, neboť konat dobré skutky nás velmi naplňuje.

Žákyně a žáci 8. ročníku

*Konat dobré skutky nás
neskutečně obohacuje a motivuje.*

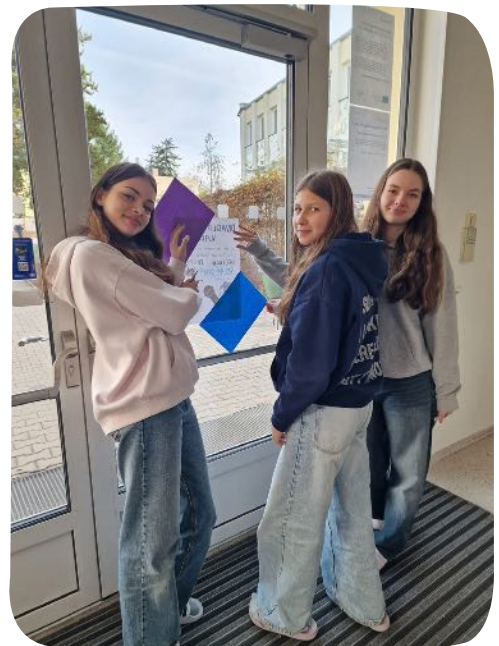

Chtěla bych poděkovat žákům osmých tříd ZŠ Průhonice za jejich skvělé nápady, energii a konkrétní činy, které realizovali v rámci projektu dobrovolnictví. Velmi si vážím toho, s jakým zájmem a nasazením se do pomoci druhým zapojili.

Věřím, že jim projekt přinesl nejen nové zkušenosti a informace o fungování charitativních organizací, ale také důležité uvědomění, že i malá pomoc může mít velký význam. Doufám, že z nich vyrostou lidé, pro které bude pomoc těm, kteří v životě neměli tolik štěstí, naprostou samozřejmostí.

Mgr. Lucie Křížková
Za Dobrý skutek, z.s.

9. A

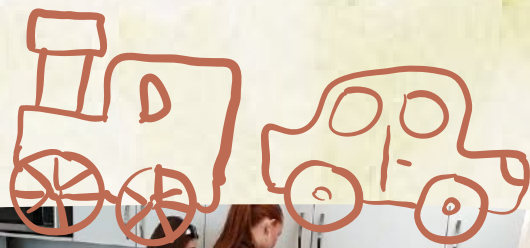

Den dobrovolnictví

V rámci celoročního školního projektu „Den dobrovolnictví“ se žáci 9. A vydali do místní mateřské školy, kde na jedno dopoledne vyměnili školní lavice za roli velkých kamarádů, pomocníků a občas i rozhodčích dětských her. Tak trochu na sebe vzali roli paních učitelek a částečně je na dopoledne zastoupili. Žáci rozdělení do tří skupinek navštívili tři oddělení předškoláčků, pro které si připravili pestrý program plný her, soutěží, tvoření i pohybových aktivit.

Jedna skupinka deváťáků mohla dokonce využít školkovou tělocvičnu. Z pestrých pomůcek sestavili opičí dráhu s hody kostkou a na ohromné matraci vytvořili slovo LOVE z obrysu těl. Žáci se shodli, že tělocvična svým vybavením nabídla inspirující místo k zábavným hrám a pohybovým aktivitám.

Ve všech odděleních se vesele hrálo, běhalo, stříhalo a lepilo, stavělo i dovádělo venku na zahradě. Deváťáci brzy zjistili, že energie předškoláků je téměř nevyčerpatelná a že odpověď „ještě jednou“ může zaznít klidně desetkrát za sebou. Přesto se všichni s nadšením zapojili a během dopoledne pomáhali nejen při aktivitách, ale i při svačince nebo výrobě různých věcí.

Byla to dřina, ale měli jsme radost, že dokážeme být užiteční.

Pro některé žáky bylo možná největší výzvou zvládnout dětskou energii. Odměnou jim ale byly rozzářené dětské oči, upřímná radost a spousta veselých momentů, na které budou ještě dlouho vzpomínat.

“

Celé dopoledne se neslo ve velmi příjemné atmosféře a ukázalo, že pomoc druhým nemusí být jen povinnost, ale může být i zábavou. Žáci 9. A si odnesli nejen hezký pocit z dobře stráveného času, ale také nové zkušenosti, trpělivost a možná i větší obdiv ke všem paním učitelkám v mateřských školách.

”

Iveta Halová, třídní učitelka

CO JSME SPOLU ZAŽILI?

Pomoc druhým může být i zábavou.

Na ohromné matraci jsme vytvořili slovo LOVE.

Přišli jsme na to, že děti mají neuvěřitelnou energii.

Hráli jsme společně pohybové a zábavné hry.

9. B

FESTIVAL DOBRÝCH SKUTKŮ ANEB SBLÍŽENÍ VELKÝCH S MALÝMI

V deváté třídě jsou už žáci vlastně velcí - rozhodně to nejsou malé děti. S těmi nejmenšími z prvního stupně si přece nerozumí, a se školkovými dětmi už vůbec ne. Alespoň to si možná leckdo myslí. Je tomu ale skutečně tak? Naše 9. B se v posledních dnech přesvědčila, že tomu tak rozhodně být nemusí.

“
Na začátku panovala mezi některými školáky lehká nejistota. Oproti tomu děti ze školky si svůj výjimečný den užívaly bez zábran hned od prvních okamžiků. Po krátkém seznamování se ale osmělili i ti nejstydlivější žáci a žákyně a zanedlouho už všichni společně dováděli, tvořili a smáli se.
”

Dne 12. května se konal sportovní den pro školní družinu, konkrétně pro žáky 1. a 2. tříd. Deváťáci měli zrovna v té době tělocvik, přesto si udělali čas a místo vlastní hodiny pomáhali s organizací celé akce a vedli jednotlivá stanoviště pro děti. Malým i velkým to šlo výborně a společně strávený čas si všichni opravdu užili. Deváťáky navíc ještě čeká asistování u dalšího sportovního dne, tentokrát pro 3. a 4. třídu.

Vrchol celoškolské akce s názvem „Festival dobrých skutků“ se ale odehrál 13. května. To se žáci 9. B vypravili do sousední mateřské školy. Už několik dní předem se rozdělili do pěti skupinek, mezi sebou si rozdělili jednotlivé třídy - od těch nejmenších až po předškoláky - a připravili si pro děti nejrůznější zábavné aktivity. Protože: „Kdo je připraven, není překvapen“.

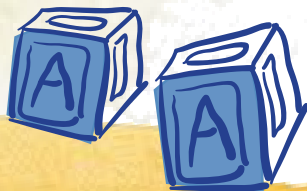

Na programu byly pohybové, výtvarné a další aktivity. Děti si vyzkoušely například pantomimu, opičí dráhu, hrály si s modelínou, vyráběly zvířátka z papírových ruliček nebo si četli (dá rozum, že četli ti starší, děti jen poslouchaly :-)) Nutno dodat, že devátáci vše zvládli na jedničku. Děti si je velmi oblíbily, spolupráce fungovala bez problémů a všechny připravené činnosti proběhly úspěšně. Zkrátka a jednoduše – byl to povedený den plný smíchu, energie a dobré nálady.

A tím Festival dobrých skutků rozhodně nekončí. Devátáky, tentokrát už celý ročník, nejen naši 9. B, ještě čeká organizace dětského dne pro první stupeň. Připravená budou různá stanoviště s rozličnými úkoly a tématy. Snad se i tato akce vydaří stejně dobře jako ty předchozí a spokojeni budou opět všichni zúčastnění – děti, devátáci i učitelé, kteří si podobné chvíle společné radosti bezpochyby zaslouží.

Součástí článku jsou také fotografie z obou akcí, které snad alespoň trochu přiblíží atmosféru celého Festivalu dobrých skutků a ukážou radost, emoce i dobrou náladu, která po celou dobu provázela malé i velké účastníky.

Festival dobrých skutků tak ukázal, že někdy stačí jen trochu času, ochoty a dobré nálady, aby vznikl den, na který budou malí i velcí ještě dlouho vzpomínat.

Gabriela Vinšová 9. B

Za 9. B děkujeme všem za krásnou atmosféru a budeme se těšit na další společné akce.

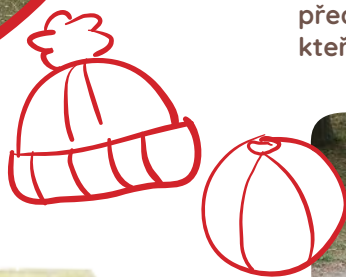

9. C

NÁVŠTĚVA KLOKÁNKU v rámci Festivalu dobrých skutků

Naše třída 9. C se do celoročního školního Festivalu dobrých skutků zapojila návštěvou Klokánku. Smyslem celé akce nebylo udělat něco velkolepého, ale především věnovat trochu času a pozornosti těm, kteří to v životě nemají vždy jednoduché.

Klokánek je místem, které poskytuje dočasné zázemí dětem, jež se z různých důvodů nemohou nacházet ve své vlastní rodině. Právě proto je důležité nezapomínat na to, že vedle běžných každodenních starostí existují i lidé, pro které může mít milé slovo, společnost nebo drobná pozornost mnohem větší význam, než si často uvědomujeme.

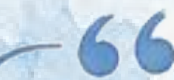
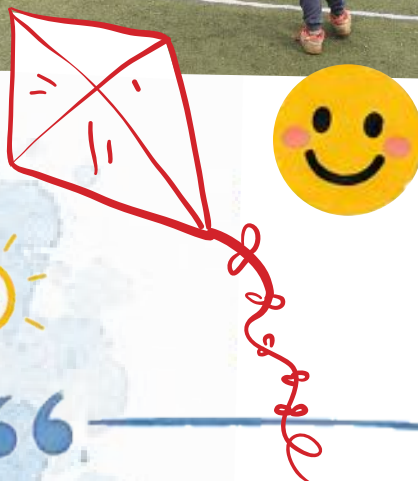
Pomoc, která nás těší, a je potřeba!

Každý z nás se snažil přispět podle svých možností. Přinesli jsme drobné hračky z domova, které už sami nevyužijeme, ale stále mohou udělat radost někomu dalšímu. Několik malých dárečků jsme také společně zakoupili a připravili i malé občerstvení v podobě zmrzliny a melounu. Nešlo přitom o hodnotu věcí, ale spíše o snahu vytvořit příjemnou atmosféru a zpříjemnit dětem obyčejný den.

Celé setkání proběhlo velmi mile a připomnělo nám, že v dnešní uspěchané době je důležité myslet také na druhé. Člověk si často až při podobných setkáních uvědomí, že i malé gesto nebo krátce strávený čas mohou mít svůj význam.

Jsme rádi, že jsme se mohli této akce zúčastnit a podpořit myšlenku, na které je Festival dobrých skutků založen – pomoc druhým nemusí být velká ani okázalá, aby byla důležitá.

Martin Bukáček, třídní učitel

FESTIVAL DOBRÝCH SKUTKŮ

Festival dobrých skutků symbolicky uzavřel 15. května „Den naruby“, který každoročně upozorňuje na život lidí s nemocí motýlích křídel a pomáhá šířit povědomí o jejich každodenních obtížích. Věříme, že celý projekt přinesl našim žákům nejen nové informace, ale především mnoho silných zážitků, inspirace a zkušeností, které si odnesou i mimo školní lavice. Ukázal totiž, že pomoc druhým nemusí být velká, aby měla skutečný význam.

*Festival nás naučil,
že společně
dokážeme víc!*

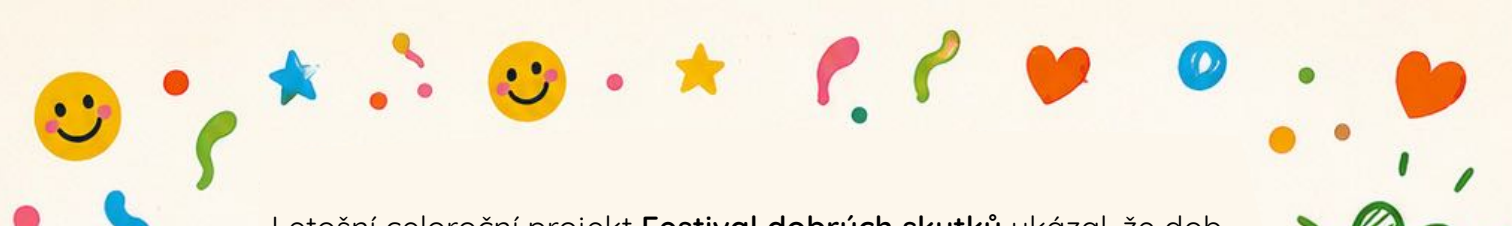
Děkujeme všem, kteří pomáhají.
♡

“
Velké poděkování patří všem, kteří se do Festivalu dobrých skutků během roku zapojili – třídním učitelům za podporu a vedení jednotlivých aktivit, ale především žákům, kteří se do svých projektů pustili s nadšením, otevřeností a plným nasazením.
”

Za realizační tým Jarmila Ságlová

Moje velké poděkování patří vedení školy, učitelům a dětem za to, s jakým úsilím pomáhali tam, kde je to potřeba. Spolupracovat a podílet se na tak krásné akci je pro mě jako starostu upřímnou radostí. Jestli je opravdu něčeho zapotřebí, tak je to laskavost, a té zde můžeme najít přemíru. Přeji nám všem hodně laskavosti a dobrých skutků každý den.

Petr Beneš, starosta obce Průhonice

Letošní celoroční projekt **Festival dobrých skutků** ukázal, že dobro má mnoho podob a že i zdánlivě malý skutek může mít velký význam. Jsem nesmírně hrdá na všechny naše žáky i učitele, kteří se do projektu zapojili s nadšením, otevřeným srdcem a ochotou pomáhat tam, kde je to potřeba.

Každá třída si našla svou vlastní cestu, jak někoho potěšit, podpořit nebo pomoci druhým. Někteří žáci připravili program pro seniory, či děti z mateřské školy, jiní věnovali svůj čas dětem z Klokánku. Další pomáhali v psích útulcích, v jezdecké škole, při úklidu parku či kulturního areálu nebo se zapojili do spolupráce s charitativní organizací Dobrý skutek. Všechny tyto aktivity měly společné jedno: nezištnou pomoc, laskavost a zájem o svět kolem nás.

Velké poděkování patří žákům za jejich ochotu a zodpovědnost, třídním učitelům a všem pedagogům za vedení a podporu, rodičům za spolupráci a také všem organizacím a lidem, kteří nám umožnili být součástí jejich práce a jejich příběhů.

Poděkování patří i zástupcům obce Průhonice, zvlášť panu starostovi Petru Benešovi, za úžasnou podporu, díky které mohl vzniknout tento školní časopis a všechny příběhy dobrých skutků tak mohly najít své místo na jeho stránkách.

Festival dobrých skutků pro nás nebyl jen školním projektem. Byl připomínkou toho, že slušnost, empatie a ochota pomoci jsou hodnoty, které mají v životě skutečný význam. Věřím, že si naši žáci z tohoto projektu odnášejí nejen nové zkušenosti, ale také dobrý pocit z toho, že mohli někomu udělat radost a být užiteční. Děkuji všem, kteří se na Festivalu dobrých skutků podíleli. Ukázali jste, že naše škola není jen místem vzdělávání, ale také místem, kde vyrůstají vnímaví, laskaví a zodpovědní mladí lidé.

Ester Santolíková Štorková

♥ POKRAČUJEME DÁL!

*Festival dobrých skutků nekončí tímto číslem.
Každý den máme příležitost udělat něco dobrého.*

*Pojďme v tom
společně pokračovat!*

